

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4366/2019
01.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Филиповић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Иван Симић, адвокат из ..., ради поништаја уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3768/18 од 12.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 01.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3768/18 од 12.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 410/17 од 19.09.2017. године, ставом првим изреке, утврђено је да је апсолутно ништав и не производи правно дејство уговор о доживотном издржавању закључен пред Општинским судом у Смедереву под РЗ 583/07 од 04.01.2008. године, између тужених, као даваоца издржавања и сада пок. ГГ, као примаоца издржавања, у делу којим је прималац издржавања оставио туженима у накнаду за доживотно издржавање после своје смрти у својину и државину двособан стан у стамбеној згради у ..., ул. ... бр. ..., површине 65м², што су тужени дужни да признају и трпе и да тужиоцу предају у државину наведени стан. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплате износ од 165.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3768/18 од 12.09.2018. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужених и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18 - ЗПП), који се примењује на основу члана 506. став 2. истог закона, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради поништаја уговора о доживотном издржавању поднета је дана 03.11.2010. године, а вредност предмета спора побијаног дела је износ од 300.000,00 динара што у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 2.791,35 евра (1 евро=107,4748 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се не односи на новчано потраживање, а у коме је вредност предмета спора означена у износу који не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужених недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачке 5 ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић